

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Friderici, Episcopi Traiectensis & martyris: ex ea quæ prolixè extat apud V. P. Laurent. Surium. Martyrio occubuit anno Domini 838. Gregorij 4. Papæ 2. Ludouici Imp. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Vide Tom. 9.
 Annal. C. Ba-
 ronij.

VITA S. FRIDERICI, EPISCOPI

Traiectensis & martyris: ex ea qua prolixè ex-
 trat apud V. P. Laurent. Surium. Martyrio occu-
 buit anno Domini 838. Gregorij 4. Papa 2. Lu-
 douici Imp. 25.

18. Iulij.
 S. Fridericus
 Friso egregia
 indole puer.

Fit Episco-
 pus.

S Fridericus, nobili admodum Frisonum,
 profapia ortus, ea à primis annis vitæ in-
 nocentia & animi fuit candore, vt angelica
 ca quadam puritate coruscans, magnæ in primum
 matri suæ voluptati esset. Erat enim puerulus
 & corporis pulchritudine & tantis animi doti-
 bus præditus, vt contemptis rebus ludicris per
 assiduum diuinis rebus vacaret, & lecta vel audita
 in Ecclesia maxima alacritate parentibus re-
 ferret. Ea re eius genitrix gauiosa, inuito patre, e-
 um primò patribus quibusdam, dein cælesti vi-
 sione admonita S. Ricfrido Traiectensis Eccle-
 siæ antistiti commendauit; à quo & literis & sã-
 ctissimis imbutus disciplinis, eò pietatis tandem
 prouectus fuit, vt sede eadem, defuncto Ricfrido,
 omnium iudicio dignissimus haberetur.
 Fuit igitur, quanquàm inuitus & planè relu-
 ctans, ad illud honoris fastigium assumptus, &
 in cathedra episcopali ab ipso Ludouico rege,
 Caroli Magni filio honorificè collocatus. Por-
 rò Rex quanquàm enixè Friderico faueret, eius-
 que sanctitatem digno honore prosequeretur,
 propter illicitum tamèn matrimonium, quo
 coniugem sibi consanguinitate propinquam co-
 pulauerat, blandioribus eum verbis demulce-
 bat, modisque omnibus virum sanctum inducere
 conabatur, ne vinculum illud coniugale dis-

fol.

soluere
 haberet
 dignita-
 tramite
 pere po-
 stia atq-
 xisset, a
 pijs om-
 tusque
 quam e-
 piternu
 Multis
 dium p-
 quanta
 qui adn-
 frugem
 de & in-
 cepto s-
 Rex, p-
 rans, m-
 dericu
 fit, vt se-
 volunta-
 Fuit
 ceptus;
 breui c-
 ciebat,
 haud in-
 tudinis
 dis ele-
 endis p-
 ditis li-
 dicece
 admo-

solueret, sed auctoritate sua ratum firmumque haberet. At Fridericus, quem neque personarum dignitas, neque opes vel munera à recto iustitiæ tramite in aduersum vitiorum gurgitem abripere poterant, primùm ipsi regi summa modestia atque auctoritate, quanto se scelere obstrinxisset, aperuit, inde diuini iudicij terrorem impijs omnibus constitutum denunciavit, hortatusque est, vt breui potiùs voluptati renunciet, quam eam propter in pestem atq; exitium sempiternum furibunda mente sese præcipitet. Multis quoque varijsque scripturæ locis in medium prolatis luculenter admodùm differuit, quanta Dei protectione muniantur omnes illi, qui admissi sceleris recordatione melioris vitæ frugem admittunt: contra verò quàm horrendè & in hac & futura puniantur vita, qui in suscepto semel scelere impiè persistunt. Et quidem Rex, profusus lachrymis facinus suum deplorens, melioris vitæ frugem visus promittere, Fridericum honorifico comitatu Traiectum dimisit, vt sedem illam summa cleri populiq; totius voluntate occuparet.

Fuit igitur magna omnium gratulatione exceptus; ipse verò morum integritate ornatissim⁹, breui omnium animos sua comitate ita deuinciebat, vt quidquid pristini erroris reliquum erat, haud inuiti abijcerent. Erat vir laudibus mansuetudinis & humilitatis nulli secundus; in præstatis eleemosynis admodùm profusus; in suscipiendis peregrinis assiduus; in captiuis & compeditis liberandis diligentissimus. Erat in eius diœcesi insula VValacrana nomine, nefandis admodùm sceleribus contaminata. Homines enim

Friderici constantia in tuenda iustitiâ & pietate.

Præclaræ eius virtutes.

VValacrana insula multis sceleribus obnoxia.

nim

nim diuini & humani iuris planè ignari, neptes
 sibi suas passim matrimonio, aut etiam, quod
 dictu foedius est, sorores, vel ipsas quoq; matres
 copulabant. Eam igitur ab eiusmodi facinori-
 bus vt liberaret, maturè eò (hortatu Ludouici
 Imperatoris excitus) contèdit; sed tãta erat quo-
 rundam in scelere pertinacia, vt infestis eum ar-
 mis excipere pararent, necemq; furibundi, si
 pia monita inferre pergeret, minitarentur. Ea
 tam atroci denunciatione nequaquam exterrit-
 us antistes, primò Synodum indicere, omni-
 busq; excommunicationis fulmen, qui inter-
 esse recusarent, intentare. Illi verò, spretis eius-
 modi minis, magis magisq; furere, atq; ad necè
 illi inferendam sese expedire. Tum vir sanctus,
 cernens gentem flagitijs pollutam nullis moni-
 tis ab incæstis connubijs abduci posse, cum
 Clero & paucis admodum sanioris mentis ho-
 minibus in Ecclesiam sese recipere, ibiq; nocte
 dieq; precibus & lachrymis & gemitib⁹ inenar-
 rabilibus pugnare, donec barbaras mentes oc-
 culto numine ad scelerum suorum agnitionem
 adductas frangeret, & cælestis luminis splendo-
 re horrendas illorum tenebras illustraret. Inse-
 quenti namque die illo cum clericis de scrip-
 turis diuinis colloquia miscente, tantus, ex om-
 nibus pagis factus est ad eum concursus, illo-
 rum, qui cum Deo in gratiam redire & incesta
 connubia rescindere cupiebant, vt vir sanctus
 præ gaudio lachrymas tenere nequiret. Precib⁹
 itaque suis mentes multo tempore in peccato
 obduratas expugnauit, suaq; deinceps vigi-
 lantia in omni pietatis officio egregiè conser-
 uauit.

*Sceleratas
 barbarorum
 mentes preci-
 bus cõuertit.*

Impe-

Imperator autem ut cognouit subditum sibi
populum sanctissimas Christi leges suscepisse,
fœdisque connubijs relictis, castitatis virtutem
adamare, ne & ipse tandem suam deserere & dig-
nis pœnitentiæ operibus inueteratas animi for-
des expiare cogeretur, in Gallias profectus est;
suaque Iudithæ in mandatis dedit, ut viam ali-
quam modumque inueniret, quod Episcopum de-
liniret, ne contractum matrimonij fœdus rescin-
deret: sed sua illud auctoritate confirmaret. Si
precibus non posset, minis eum expugnare con-
tenderet. Illa, ut erat iussa, strenuè satis sanctis-
simi viri animum est aggressa; sed cum nunc blan-
ditijs & muneribus, nunc minis & terroribus
eum oppugnans semper se repulsam pati cerne-
ret, tandem bile percita, amoreque insano obca-
cata, etiam iniussa secuta est Imperatorem,
multisque nominibus charum Deo pontificem
accusauit, multaque molita est, ut dignitate simul
& vita eum spoliaret. Neque tamen priori scelere
incestosque connubio contenta, eò impuditiæ in-
pudentiæque progressa est, ut Bernardum quen-
dam, quem ex sacro fonte Imperator susceperat
ad fœdam secum explendam libidinem prouo-
caret, illoque tandem ad suam intemperantiam
turpiter abuteretur. Ea res cum procerum om-
nium animos grauiter offenderet, tum Pipinum,
Imperatoris ex Irmingarde Imperatrice filium,
tanto mœrore affecit, ut communicato cum E-
piscopis quibusdam & permultis regni primo-
ribus consilio, ipsam Iuditham vi abstulerit, at-
que in monasterium detruserit; quam tamen
Imperator paucis post mensibus iterum rece-
pit, & antistites omnes qui consilij illius aucto-
res

*Iuditha Lu-
dovici regis
coniunxerit
Sancto insti-
diatur.*

*Iuditha vi in
monasterium
detruditur,
ob adulterij
crimen.*

res

res extiterant, partim exilio, partim carcere
mulctauit.

Ea res cum nequaquam obscura esset, sed to-
tum per orbem terrarum diuulgata hominum se-
mone volitaret, Pontifex Gregorius, iusta indi-
natione repletus, ipsum adiit Imperatorem, et
que verbis sane asperis increpitum officij sui
monuit, quantoque scelere constrictus esset seue-
re admodum explicauit. Ludouicus vel ex ani-
mo vel simulate humi se proiecit, peccatum ag-
nouit, admissi sceleris veniam petijt, ac postre-
mo ad quoscunque poenitentiae labores hauri-
grauate, ut apparebat, subeundos se paratum ex-
hibuit. Multis deinde regijs muneribus Pontifi-
cem affectum summo cum honore a se dimisit.
Sed non multo post inueterata libidinis suae fla-
ma incensus, ad vomitum redijt, nouorumque
etiam scelerum contagione sese foedauit. Tum
verò cuncti tam Germaniae quam Galliae Episcopi,
copi, memores praecipiti Pontificis, ferrum simul
& ignem ad Imperatoris vulnera, admouere,
palam obtestari, si pergat, ethnici & publicani
instar a corpore Ecclesiae perpetuis temporibus
eum ressecandum: Haec cum alij omnes, tum
praecipue Fridericus tanta seueritate propone-
bat, ut caninum illius odium sustineret, vitam-
que multis illius obnoxiam insidijs circumsu-
ferret.

Porro Imperator cum iam inferni tenebris
excoecatus nullam melioris de se frugis spem
reliquisset, anno Restauratae salutis 838. fuit a
proprijs filijs, ne sempiternam ignominiae notam
ad posterum transmitteret, in locum quendam
occultum abreptus, ipsaque Iuditha in Italiam
ablegata.

*Ludouicus
& Iuditha
separatur &
concluduntur.*

ablegata, vt tandem aliquandò parrata scelera
expiarent, nouisque virtutibus, vt sperabant, in-
ustum familiæ dedecus deleret. Verum enimue-
rò non multò post Ludouicus Imperatoris Lu-
donici filius, ea patris fortuna commotus, colle-
ctis quotquot potuit Francis, Imperatorem, vix-
dum inchoata pœnitentia; è custodia eduxit,
atque Aquisgrani honorificè in sedem reposuit;
ad cuius consortium mox etiam Iuditha redu-
cta sopitam nonnihil libidinis & scelerum om-
nium flammam acrius multò quàm antè excita-
uit. Scætebant tum in omnes antistites sanè ve-
hementer, & alios quidè vinculis necēbant,
alios exiliò multatos bonis omnibus euerte-
bant; alios grauioribus pœnis damnatos diue-
xabant. Tunc Fridericus diuinæ iustitiæ zelo ar-
mat, tantâ literarum seueritate Imperatorem
inuasit corripuitque, vt vitam morte ipsa tristio-
rem putaret, nisi quàm primùm acri vindicta a-
nimum suum Friderici literis exulceratum sa-
naret. Igitur habito de nece illi inferenda con-
silio, in Gallias profectus est, profana Impera-
trix apud Rhenum relicta, vt eam eadem acce-
leraret, ipsumque deindè incunctanter sequere-
tur. Tum illa, dolo fraudeque; dæmonis probè in-
structa, multas beato viro insidias moliri, ac tan-
dem morarum impatiens, vocatis ad se duobus
ficarijs, amplissimam eis mercedem proposuit,
si quoquo modo Episcopum Traiectensem è
medio tollerent. Illi munerum promissorumque;
largitate prouocati Traiectum se conferunt, &
antistitem Regina nomine conuentum petunt.
Quod vt Frederico ad offerendum sacrificium
se præparanti nunciatum est, ille ingemiscens,
se præparanti nunciatum est, ille ingemiscens,

*S. Fredericus
acriter repræ-
hendit Impe-
ratorem.*

oculis manibusque insita pietate fursum erectis, Deo prolixè gratias egit, quòd tempus optatæ mortis adesset. Deindè ad astantes vultu conuersus angelico: Scio, inquit, quid illi velint; sed peracto demùm sacrificio iubebo eos adesse. His dictis, è cathedra pontificia a Missarum solennia perrexit, lectoque Euangelio ad populum verba facturus, cunctis, obsecrè tamen, ne nimio mœrore absorpti inlachrymas & singultus prorumperent, obitum suum prædixit. Expleto verò ministerio, S. Ioannis Euangelistæ ingressus oratorium, excelsis omnibus, Sacellano tantùm comite, multilachrymis & suspirijs Sanctorum omnium implorauit patrocinia: ac postremò Reginæ nuncios introduci iussit. Tum Sacellano parumper abire iussio, trèpidantes sicarios sic est affatus. Equidèm aduentus vestri causam multò ante præsciui, neque mortis imperium vnquam formidauit; quare quod iussi estis intrepidi peragite, meque creatori meo reddite. Hanc sanctissimi viri constantiam audientes, fidas ipsi in sacra ipsius viscera abdiderunt, dixeruntque ei irridiculè vicissim; Sic se nostra de te vultu voluit Regina.

*Intrepidè
mortem excipit à sicarijs Regine.*

At martyr Dei compressis, vt poterat, vultu, ne intestina effluerent: Abicedit, inquit, properè, vobisque celeri fuga consulite: ne comprehensi atrociori supplicio poenas luatis. Hæc ita peractis, post aliquantam morâ accersito ad se Sacellano: Fili mi, inquit, conuoca populum Dei, vt reddant me vnde egressus sum; terram terrarum; orentque vt Domini sempiterna fructio

hodie

hodie dignus inueniar, pro cuius legib⁹ & amo-
re sanguis hic meus effusus est. Hæc audiens cer-
ne nſque vulnerum vestigia Sacellanus, misera-
bili valdè eiulatu templum compleuit, plebèq;
vniuersam aduocauit. Ibi tum quantæ lamenta-
tiones & planctus auditi fuerint, nemo poterit
pro dignitate explicare. Ipse verò antistes vni-
uersos moribundis vocibus consolatus, propter
Imperatoris cõiugisq; & procerum peccata, to-
tum regnum Danorum incurſione vastandum, *Viuos adhuc*
& urbem etiam Traiectesem atrociam passuram, *sepulcrum*
prædixit, & sic demùm viuus tumulū ingressus, *suum ingre-*
inter psallentium & plorantium voces supinus *ditur.*
cælum intuens beatum Deo spiritum reddidit; è
cuius corpore tanta mox odoris suauitas totam
peruasit ecclesiam, vt innumerabilem cælestiū
spirituum multitudinem ad cohonestandas exe-
quias animamque ad cælos deducendam, præ-
sentem esse nemo ambigeret. *Nortmanni*
irrupunt
in Gallias.

Eodem anno propheticus beati viri sermo ef-
fectum sortitus est. Nortmanni enim maxima
classe mare ingressi, Dorestadum oppidū, quod
nunc VVyck appellant, olim quinquaginta &
quinque ecclesijs celeberrimum, flammis ex-
usserunt, & deindè omni regione populata &
vexata captiuos plurimos cum opima admodū
præda abduxerunt. Paucis verò annis interie-
ctis, Traiectum vi ceperunt, cæsis omnibus loci
eius incolis; quod deindè ad Baldrici antistitis
vsque tempora planè desertum & euersum ia-
cuit. Porro sicarij nequaquam sceleris patrati
pœnā euaserunt. Licet enim, accepta à Iuditha
sceleris mercede, hominum manus euaderent,
è regno tamen in regnum profugi tandem subi-
tanea

Traiecti
vastatio.

Percussores
sancti viri
subitò mori
untur.

*Obitus Lu-
donici Impe-
ratoris.*

tanea extincti morte in tartarum dimigrarunt
Imperator autem homicida & periurus, dum
filium Ludouicum trans Rhenum persequitur,
subito correptus morbo, & in nauim delatus
in insula iuxta Ingelnheim vita functus est. Po-
stea Metim translatus, & in S. Arnulphi Basili-
ca tumultus, nomen suum, quod Pius assump-
serat, rebus hisce impiè à se gestis obscurauit.
At B. Fridericus martyr, multis post obitum vi-
tibus illustrior effectus, nomen suum miracu-
lis clarum sempiternæ memoriæ consecra-
uit.

*Vide Notat.
C. Baron. In
Martyr. Ro.*

MARTYRIVM SS. IVSTAE ET RVFFINAE
*scilicet à Ioanne Maldonato, breuiter quidem ac
deliter conscriptum,*

*Nolunt ven-
dere merces
suas ad im-
pios vsus.*

IVSTA & Ruffina, mercimonio fictilium va-
culorum victum quæritantes, Hispali
tam pudicè ac sanctè agebant, pauperumque
mendicitatem sua illa tenuitate iuuantes, suæ
sua diuinis laudibus tempora impendebat; cum
hostis ille humani generis truculentus ac fer-
medius interuenit, honestumque viuendi modum
perturbauit ac sustulit. Quædam siquidem ma-
trona Salambonem (sic Venerem Babylonij vo-
cant) circumferentes, vas in eius sacrorum vasa
à sanctis foeminis postulauerunt. Illæ facere se non
le dixerunt, causantes, Deum Christianos, non
lapides venerari. Pessimæ tum foeminæ, dimissis
simulacro, vasa pleraque confregerunt. Quæ
Iusta & Ruffina, integerrimæ quidem matres
miliâs, factum pessimum improbant, idolorum
con-

confr
in via
citau
Præfi
se cog
lis lan
tas, ne
cæ ta
que iu
beri c
tium p
cæ no
vitam
no est
Ruffin
cæ, co
olla co
ta fune

VITA
cult
phr
pa
Obij
ato

A
totum
re Rom
fatus el
aliorum
oculos